

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Honusovou v právní věci

žalobce: **J. J.**

zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Reisnerem
sídlem Růžová 41, 377 01 Jindřichův Hradec

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2025 č. j. MSK 45441/2025, ve věci
dopravního přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2025 č. j. MSK 45441/2025, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Odry ze dne 20. 1. 2025 č. j. MěÚO/03148/2025 ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu a změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

2. V podané žalobě žalobce uvedl tyto žalobní body:

- 1) Správní orgány obou stupňů se nevypořádaly s návrhem na dokazování v podobě zajištění vyjádření společnosti, která vydává certifikát k měřicímu zařízení TruCam II, zda je možné provádět tímto měřícím zařízením měření rychlosti protijedoucího vozidla způsobem, který byl použit, tj. z vnitřku motorového vozidla, přes sklo vozidla, ze kterého je prováděno měření, s držením měřícího zařízení v ruce, včetně dotazu, jaká je v takovém případě přesnost a hodnověrnost měření.
 - 2) Správní orgány nesprávně posoudily důkaz v podobě kvality fotografie, když je nesporné, že fotografie z měřícího zařízení byla pořízena přes sklo zadního okénka policejního vozu a na fotografii je patrný tzv. filtr zadního okna policejního vozidla.
 - 3) Za nesprávně vyhodnocený důkaz žalobce považuje rovněž umístění měřícího zařízení. Z celkového obrazu pořízené fotografie je dle žalobce nepochybné, že policejní orgán provedl měření s pořízenou fotografií z jedoucího policejního vozidla, jelikož sám správní orgán uvádí, že měřící zařízení bylo v policejním vozidle. Z celkového obrazu fotografie je nepochybné, že policejní vozidlo bylo při měření v pohybu. Nelze tvrdit, že policejní vozidlo stálo uprostřed jízdního pruhu a provádělo stacionární měření projíždějících vozidel. V takovém případě by muselo jedoucí měřené vozidlo v tvrzené rychlosti 154 km/h narazit do stojícího policejního vozidla.
 - 4) Správní orgány obou stupňů se nevypořádaly také s dalším důkazem, a to videozáznamem, jenž je součástí správního spisu, a z něhož je zřejmé, že za měřeným vozidlem vyjíždí policejní vozidlo, které stojí mimo předmětnou pozemní komunikaci, v protisměru proti měřenému vozidlu. Jedná se tedy o druhé policejní vozidlo. O této skutečnosti se správní orgán nezmiňuje a popisuje proces měření, jako by se jednalo o stejné vozidlo. Měření rychlosti vozidla žalobce tak policejní orgán provedl v rozporu s manuálem pro použití měřícího zařízení LTI 20/20 TruCam II, když proběhlo z jedoucího vozidla, a naměřená rychlost tak uvádí neskutečný údaj, neboť měřící přístroj není uzpůsoben k provádění měření z jedoucího vozidla.
 - 5) Identifikace řidiče měřeného vozidla proběhla na soukromém pozemku čerpací stanice Orlen. Policejní orgán tak prováděl svůj úkon mimo oprávněné místo.
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobní námitky jsou v celém rozsahu opakováním (místy doslovným) námitek, které žalobce uplatnil již v odvolání a se kterými se žalovaný podrobně vypořádal. Žalobce tak dle žalovaného nepolemizuje s odůvodněním napadeného rozhodnutí a neuvádí, z jakého důvodu považuje argumentaci žalovaného za nesprávnou či nedostatečnou, pouze opakuje své argumenty, které však již byly ve správním řízení vyvráceny. S ohledem na uvedené žalovaný v plném rozsahu odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah správního spisu, neboť by musel pouze jinými slovy opakovat totéž. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. U jednání před krajským soudem dne 29. 10. 2025 účastníci řízení setrvali na své dosavadní argumentaci. Žalobce k důkazu navrhl návod k obsluze měřícího zařízení, fotografie z měřícího zařízení a doklad o průběhu měření, čímž chtěl prokázat, že měření neproběhlo tak, jak vyplývá ze správního spisu.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž byl vázán skutkovým a právním stavem ke dni rozhodování správního orgánu a také obsahem žalobních tvrzení (ust. § 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“).
6. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 7. 2024 bylo v odvolacím řízení pro procesní vady zrušeno prvotní rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 27. 5. 2024 č. j. MěÚO/12511/2024 o vině žalobce a věc byla vrácena k novému projednání. V něm byl žalobce rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 20. 1. 2025 č. j. MěÚO/03148/2025 uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil dne 28. 8. 2023 v 9:44 hod. tím, že v katastru obce Fulnek, mimo obec na silnici č. II/647, na 82,5 km ve směru jízdy od obce Odry na obec Fulnek, mu jako řidiči osobního motorového vozidla zn. Audi A8, registrační značky X byla naměřena silničním radarovým rychloměrem LTI 20/20 TruCam II rychlost 185 km/h, po započtení odchylky ve výši 3 % vyhodnocená jako rychlost nejméně ve výši 153 km/h, čímž žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost na silnici mimo obec, která je stanovena zákonem o silničním provozu, o 63 km/h. Součástí správního spisu jsou mj. videozáznam, fotografie, osvědčení radaru Tru CAM II, ověřovací list příslušného silničního laserového rychloměru, záznam o přestupku, oznámení přestupku svědecká výpověď prap. S. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím.
7. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.
8. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více nebo mimo obec o 50 km/h a více.
9. Žalobce v 1) žalobním bodě brojil proti tomu, že se správní orgány nevypořádaly s jeho důkazním návrhem, aby bylo zjištěno u výrobce laserového měřidla, které bylo k měření rychlosti použito, zda je možné provádět měření rychlosti protijedoucího vozidla měřicím zařízením TruCam II umístěným uvnitř vozidla, z něhož je měření prováděno (při držení měřicího zařízení v ruce). S tím souvisí i další námitka ohledně nezpůsobilosti měřicího zařízení měřit rychlost protijedoucího vozidla z pohybujícího se policejního vozidla.
10. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí soud zjistil, že žalovaný se s navrženým důkazem vypořádal na str. 5-6 napadeného rozhodnutí vyhodnocením důkazů, a to kamerového záznamu, fotografií, údajů ze záznamu o přestupku a časovou osou záznamu, jimiž prokázal, že měření rychlosti neproběhlo z jedoucího policejního vozidla. Dospěl tak k závěru, že provedení navrhovaného důkazu je nadbytečné, resp. irelevantní. Učiněné závěry žalovaný doplnil odkazem na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) k otázce správnosti měření (rozsudky NSS sp. zn. 3 As 82/2012, sp. zn. 7 As 276/2015).

11. Tento závěr žalovaného, opřený o vyhodnocení provedených důkazů, žalobce v žalobě nijak nerozporoval, pouze zopakoval odvolací námitku, která však byla žalovaným řádně vypořádána. Krajský soud má argumentaci žalovaného za srozumitelnou, přezkoumatelnou a věcně správnou. S ohledem na obsah žalobního tvrzení nemá, co by k tomu dále uvedl. První žalobní bod proto důvodným neshledal.
12. K námitce kvality fotografie měřeného vozidla (žalobní bod 2)) soud uvádí, že na fotografii, jež je součástí správního spisu, je zachyceno jedoucí vozidlo, jehož registrační značka není čitelná, avšak na videozáznamu je registrační značka snímaného vozidla zcela zřetelná, takže lze vyloučit případnou záměnu s vozidlem jiným. Žalobcovo vozidlo tak bylo prokazatelně identifikováno. Žalovaný se s toto odvolací námitkou řádně vypořádal na str. 6 napadeného rozhodnutí pod bodem Ad 2). Obsah videozáznamu žalobce v tomto směru nerozporoval. Krajský soud ani tento žalobní bod neshledal důvodným.
13. Ve 3) žalobním bodě žalobce namítl, že z fotografie je nepochybné, že policejní vozidlo bylo v době měření v pohybu. Tento názor žalobce považuje krajský soud shodně s žalovaným za zcela hypotetickou domněnku. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí se shodnou odvolací námitkou řádně a přezkoumatelně vypořádal, a to na str. 5 pod bodem Ad 1) a na str. 6 pod bodem Ad 7-10). Odkazovanou argumentací žalovaný domněnku žalobce o měření rychlosti z jedoucího policejního vozidla vyvrátil. Žalobce v žalobě závěry žalovaného nijak nerozporoval, své pochybnosti uvedené v odvolání pouze zopakoval, aniž by uvedl cokoli, čím by argumentaci žalovaného zpochybnil. Krajský soud má závěry žalovaného za logické, srozumitelné a přezkoumatelné a plně se s nimi ztotožňuje. Třetí žalobní bod tak rovněž není důvodný.
14. Podle následujícího žalobního tvrzení se správní orgány obou stupňů nevypořádaly s dalším důkazem, a to videozáznamem, jenž je součástí správního spisu, a z něhož je zřejmé, že za měřeným vozidlem vyjíždí policejní vozidlo, které stojí mimo pozemní komunikaci. Podle žalobce se jednalo o druhé policejní vozidlo. Žalovaný v napadeném rozhodnutí označil totožnou odvolací námitku za spekulativní a smyšlenou, když fotografie, z níž tento závěr žalobce dovozuje, je podle žalovaného běžnou monochromatickou fotografií a nevypovídá, že by byla pořízena způsobem, jenž shledal žalobce (bod Ad 5-6) napadeného rozhodnutí). Žalobce v žalobě zopakoval své odvolací tvrzení, argumentaci žalovaného nerozporoval.
15. Krajský soud považuje za vhodné v návaznosti na odkazované vypořádání žalovaného poukázat také na obsah výpovědi svědka prap. S., jenž uvedl, že vozidlo policejní hlídky provádějící měření skutečně stálo v protisměru vozidla žalobce, mimo předmětnou pozemní komunikaci a po provedení měření se za ním vydalo. Obsahem správního spisu je mapa, na níž je vyznačeno místo stání hlídky tak, že to odpovídá obsahu svědecké výpovědi. Uvedené důkazy jako součásti správního spisu nad rámec již uvedeného potvrzují, že se nejednalo o druhé policejní vozidlo, jak se mylně domnívá žalobce, ale o stále stejné policejní vozidlo, z něhož bylo také provedeno měření z měřícího zařízení umístěného uvnitř vozidla, ovšem za statického stavu tohoto vozidla. Ani 4) žalobní bod není důvodný.
16. V posledním žalobním bodě žalobce namítl, že k identifikaci žalobce došlo na soukromém pozemku, tedy mimo oprávněné místo policejního orgánu.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

17. Se shodnou odvolací námitkou se žalovaný rovněž vypořádal, a to na str. 6 napadeného rozhodnutí pod bodem Ad 4). Žalobce ani tuto argumentaci žalovaného v žalobě nerozporoval, resp. na ni nijak nereagoval. Krajský soud má vypořádání žalovaného za srozumitelné a přezkoumatelné, nemá, co by k němu více uvedl a uzavírá, že ani tento žalobní bod důvodným neshledal.
18. Krajský soud shrnuje, že se ztotožňuje se závěry správních orgánů obou stupňů, že v posuzované věci byl skutkový stav náležitě zjištěn a provedené důkazy jsou dostatečným a věrohodným podkladem pro zjištění skutku. Napadené rozhodnutí shledal soud srozumitelným, přezkoumatelným a věcně správným, když v řízení bylo bez pochyb prokázáno, že žalobce předmětný přestupek spáchal. Krajský soud shledal, že obsah správního spisu je dostatečným podkladem pro provedení soudního přezkumu napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a proto pro nadbytečnost nepřistoupil k provedení důkazů navržených žalobcem u ústního jednání před krajským soudem dne 29. 10. 2025.
19. Jelikož krajský soud neshledal důvody, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět, zamítl ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 29. října 2025

JUDr. Miroslava Honusová
samosoudkyně